

ning kas seda tuleb järelkult tõlgendada nii, et riigisisene õigusnorm, mis on sätestatud 24. jaanuari 2012. aasta dekreetseaduse nr 1 artiklis 5-bis (mis võeti muudetud kujul seadusena vastu 24. märtsi 2012. aasta seadusega nr 27) – millega lisati seaduse 287/1990 artiklile 10 lõigud 7-ter ja 7-*quater*, on eespool viidatud tingimustel liidu õigusega vastuolus?

⁽¹⁾ EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205.

⁽²⁾ ELT 2019, L 11, lk 3.

LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd 25. augustil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda laiendatud koosseisus) 8. juuni 2022. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-363/19 ja T-456/19: Ühendkuningriik ja ITV versus komisjon

(Kohtuasi C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (esindajad: *Rechtsanwalt* A. von Bonin, *advocaten* O.W. Brouwer ja A. Pliego Selie)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, ITV plc)

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- teha kohtuasjas lõplik otsus ja tühistada komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus (EL) 2019/1352, mis käsitleb riigiabi SA.44896, mida Ühendkuningriik on rakendanud seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontsernisisesse rahastamisega seotud maksuvabastusega ⁽¹⁾ (edaspidi „vaidlusalune otsus“);
- või teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtule lõpliku otsuse tegemiseks kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega;
- mõista Euroopa Kohtu apellatsioonimenetluse ja Üldkohtu menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt koos kõigi menetluse astujate kohtukuludega.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid põhjendavad oma apellatsioonkaebust viie väitega.

Esiteks rikkus Üldkohus õigusnormi, moonutades liikmesriigi õigusnorme ja jättes tähelepanuta tõendid, kui ta leidis, et võrdlussüsteemiks on välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad Ühendkuningriigi õigusnormid, mis sisalduvad 2010. aasta (rahvusvahelise ja muu) maksustamise seaduse (Taxation (International and Other Provisions) Act 2010) (edaspidi „TIOPA“) 9A osas, mitte aga Ühendkuningriigi äriühingu tulumaksusüsteem, mille lahutamatuks osaks need õigusnormid on.

Teiseks, isegi kui võrdlussüsteemiks oleksid välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevad Ühendkuningriigi õigusnormid, rikkus Üldkohus õigusnormi võrdlussüsteemi eesmärgi kindlakstegemisel ja seega eksis, kui ta leidis, et välismaiseid kontrollitavaid äriühinguid käsitlevate Ühendkuningriigi õigusnormide 5. peatükk kehtestab kauplemisega mitteseotud finantstulu „tavapärase“ maksustamise eeskirjad, mistõttu „kontsernisisesse rahastamisega seotud maksuvabastus“ TIOPA 9. peatüki 9A osa alusel tähendab „eelise“ andmist.

Kolmandaks rikkus Üldkohus õigusnormi valikulise eelise tuvastamisega. Täpsemalt rikkus Üldkohus õigusnormi, kui ta ekslikult järeldas, et ettevõtjad, kellele võis kohaldada „kontsernisisesse rahastamisega seotud maksuvabastust“ TIOPA 9. peatüki 9A osa alusel, olid sarnases õiguslikus ja faktilises olukorras ettevõtjatega, kelle suhtes seda kohaldada ei saanud.

Neljandaks rikkus Üldkohus ELTL artikleid 263 ja 296, kuna ta jättis osa väiteid läbi vaatamata ja rikkus põhjendamiskohustust, asendades vaidlustatud otsuses esitatud komisjoni põhjendused omaenda põhjendustega.

Viiendaks rikkus Üldkohus õigusnormi järeldades, et „kontsernisisese rahastamisega seotud maksuvabastus“ TIOPA 9. peatüki 9A osa alusel ei ole võrdlussüsteemi üldise ülesehituse seisukohast põhjendatud.

(¹) ELT 2019, L 216, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 26. augustil 2022 – Verein für Konsumenteninformation versus Sofatutor GmbH

(Kohtuasi C-565/22)

(2022/C 441/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Verein für Konsumenteninformation

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Sofatutor GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2011/83/EL (¹) artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kauglepingu „automaatse pikenemise“ korral (direktiivi artikli 6 lõike 1 punkt o) on tarbijal uuesti õigus lepingust taganeda?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64).

Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz 25. augustil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 15. juuni 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-531/16: Dumitrescu ja Schwarz versus komisjon

(Kohtuasi C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz (esindajad: advokaadid L. Levi, J.-N. Louis)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 15. juuni 2022. aasta otsus kohtuasjas T-531/16, Dumitrescu ja Schwarz versus komisjon;